

Lešetínský kovář

♩=172

Jen dá - le se mnou pojd',
Ztra - - tíš mě za - krát - ko,

k le - su mě do - pro - vod', při -
mé zla - té pou - pát - ko, na -

tul se ke mně blíž, Li - duš -
jdeš až po le - tech, až Pán

ko má.
Bůh dá. Ně - co za ci - bu - li, ně - co za křen,

ně - co za - pla - tí - me, ně - co za - přem, ty sta - rá ko - vár -

no pod ja - blo - ní.

2. Ruku svou podej mi, ještě mě obejmi,
už tebe v náručí nebudu brát.
Ještě dnes naposled, slad'ounka jako med,
ústa dej zulíbat na tisíckrát.
[:Něco za cibuli, ...
3. Sbohem, ty údolí, vesničko s topoly,
ty stará kovárno pod jabloní!
Zvonil tam vesele do želez, ocele
perlík můj, nikdy už nezazvoní.
[:Něco za cibuli, ...
4. Krásný květ uvadne, s jabloně upadne,
kde jsem tě, Liduško, míval tak rád.
Až vyjdou hvězdičky, jak z oula včeličky,
budu kdes v cizině pro tebe lkát.
[:Něco za cibuli, ...
5. Po řece, po strání soumrak se uklání,
do smutku šatí se louka i les.
Nikdy mi nezněly, Lešetský kosteli,
tvé zvony truchlivě tak jako dnes.
[:Něco za cibuli, ...